

MAN ZOEKT VROUW

Een komedie in twee delen

door

FRANK DECKERS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MAN ZOEKT VROUW** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK DECKERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/011
ISBN 9789038517933

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(6 dames – 3 heren)

JEF, ex-manager in de muziek business

NORA, huishoudster van Jef, DJ

ABBY, dochter van Jef

TOM, zoon van Jef, playboy

BRENDA, archeologe

JANNEKE, buurvrouw van Jef

DIDO, forensisch rechercheur, organisatrice evenementen

EVELIEN, dochter van Brenda, vriendin van Abby

MIKE, beroepsknuffelaar, ex- gitarist van The Rubbish Boys (Naam muziekgroep kan aangepast worden)

Noot: Jef Mertens is een fictieve manager van een fictieve Belgische, of Belgisch/Engelse popgroep uit de jaren '60; The Rubbish Boys. Belangrijk is wel dat er effectief enkele singels van hen worden gespeeld (Discobar Nora). Oplossing hiervoor is dat een plaatselijke band deze nummers inspeelt.)

Muziekgenre, te kiezen door de toneelgroep, gespeeld door een band, waarvan Jef ooit manager was.

DECOR

In het midden, achteraan staat een discobar: 'Discobar Nora'. Links ervan staat een hoge tafel met twee barkrukken. Rechts van de discobar staat de bar met flessen drank en glazen. Uiterst rechts achteraan staan twee zetels met een tafeltje. Rechts halverwege de scène zie je een tafel met vier stoelen.

EERSTE DEEL

(Nora komt op vanuit de keuken, kijkt rond of Jef er niet is.)

NORA: Yes! De kust is veilig. *(Ze gaat achter haar discobar staan, en neemt de micro)*
Goedenavond parallele realiteiten en multidimensionale feestbeesten! Ik
ben jullie tijdreizende dj, Nora! *(Start het nummer van T Rex.)* En ik ga jullie
meenemen op een sonische reis door de kwantumtijd. Dus, laat je zwaartekracht
thuis en we gaan los in alle dimensies!

(De muziek wat harder)

(Maant het publiek aan om te applaudisseren.)

En dan nu, een nummer dat de sterren doet schudden...

(De muziek voluit)

...en de strings laat swingen! Hier is T Rex met 'Get it on'!

*(Nora maakt moves op de muziek. We horen het refrein, daarna komt Jef binnen
vanuit de slaapkamer. Nora heeft Jef niet direct gezien.)*

(ziet Jef) Oh? ... Sorry.

(Ze zet de muziek af)

Haay... ik was effe aan het oefenen. Zal ik nog wat koffie brengen?

JEF: Graag, dank u.

NORA: Met een koekske?

JEF: Nee, no koekske for me.

(Nora lacht en gaat naar de keuken.)

*(Jef loopt wat doelloos rond, zucht. Verveelt zich, zucht nog eens, en neemt een
kruiswoordraadsel, gaat aan de tafel zitten.)*

Ander woord voor echtgenote. *(mijmert)* ... echtgenote... *(zucht)*.... *(kijkt terug
naar het boekje)* Euh... vier letters... egel? Nee, da's belachelijk.

(Nora komt terug met de koffie, schenkt uit en kijkt naar het kruiswoordraadsel.)

NORA: Eega.

JEF: Ik wist het wel, ge moet niet alles altijd maar voorzeggen, ge pakt mijn plezier af.

NORA: Ik wou toch maar helpen en ik zag aan uw gezicht dat ge het niet wist.

JEF: Hoe kan dat nu?

NORA: Vijftien jaar. Zolang ken ik u al, uw gedragingen, uw gewoontes, uw gezante
en minder gezante kantjes...

JEF: Gij moet gewoon uw job doen, dat is alles wat ik vraag.

NORA: Nu krijgen we dat weer, als ik mijn gedacht zeg en ge ongelijk hebt, dan begint
ge zoals altijd te sakkeren dat ik mijn plaats moet kennen.

JEF: Juist, huishoudster, daar wordt ge voor betaald. En niet als voorzegster.

NORA: Met al dat gekibbel, lijken we soms een oud getrouwd koppel.

JEF: Gelukkig zijn we dat niet.

(Even is er stilte, Nora legt wat zaken op orde, ze ziet dat Jef er wat ongelukkig bijzit.)

NORA: Het gaat precies niet, hé?

JEF: Ik ben gewoon wat suf.

NORA: Zoals gewoonlijk.

JEF: En dan? Dat zijn uw zaken toch niet? Als ik suf ben, wil dat zeggen dat ik suf wil zijn en daarmee uit.

NORA: Maar het wordt elke dag erger. Ge zit erbij alsof niks u nog interesseert.

JEF: Er IS ook niets meer om ... Ach, ik heb mijnen tijd gehad... en Marjan... godverdomme.

NORA: Misschien wordt het wel eens tijd om op zoek te gaan naar een vrouw voor u, dan kan ik terug gewoon mijn job doen en moet ik niet meer luisteren naar uw gezaag.

JEF: Nee, dat gaat toch nog niet.

NORA: En waarom niet?

JEF: Dat kan ik haar niet aandoen... ik moet rouwen, zoals het ne fatsoenlijke mens betaamt. *(Gaat naar de zetel, waar een kastje staat met een fotokader. Neemt het fotokader vast, mijmerend)* Marjan...

NORA: Beseft ge wel dat ge dat al vijftien jaar doet?

JEF: De tijd gaat snel, daar kan ik ook niks aan doen.

NORA: Ja, de tijd gaat snel, gebruik hem wel! Ge zijt ook niet meer van de jongste en ge kunt nog heel wat jaartjes genieten met een nieuwe liefde.

JEF: Aha, nu begint ge u ook al te bemoeien met mijn privéleven.

NORA: Maar dat is het juist. Gij HEBT geen privéleven.

JEF: Dat is dan mijn probleem, 't is te zeggen, ik zie geen probleem.

NORA: Oh nee, geen probleem. Ge slaapt slecht, ge verveelt u te pletter, ge zit heel de dag te zuchten en ge zegt bijna niks, tenzij tegen de foto van uw vrouw.

JEF: Ge overdrijft.

NORA: Misschien wel. ... Ge spreekt soms ook tegen uw kamerplanten.

JEF: Die geven tenminste geen ambetante antwoorden.

NORA: Weet ge, als ik naar u kijk, dan zie ik ne zwart-wit film in een wereld vol kleur.

JEF: Wat heeft u vandaag gebeten, zeg? Daarbij, kijk eens naar uzelf, muurbloem eerste klas. Gelukkig heb ik geen bloembehang, ge zoudt het verschil niet eens zien.

NORA: Voilà, weer een bewijs hoe wereldvreemd ge zijt, na vijftien jaar kent ge mij nog niet. Ik sta volop in het leven, ik heb vrienden en vriendinnen waar ik regelmatig mee wegga. Maar dat weet ge niet, omdat ge simpelweg helemaal in uzelf gekeerd zijt.

JEF: Ik ben bedachtzaam.

NORA: Eenzaam, bedoelt ge.

JEF: En nu is het genoeg! Ik moet mij toch niet verantwoorden tegenover een kuisvrouw?

NORA: Huishoudster!

JEF: Dat is hetzelfde.

NORA: (*Boos*) Bedankt! (*Af, naar de keuken*)

JEF: (*Roept na*) Graag gedaan! (*Begint terug in zijn kruiswoordraadsel, kan zich niet meer concentreren en smijt het boekje opzij. Daarna loopt hij wat ongedurig rond, gaat naar de zetel en neemt de krant.*)

(Nora komt terug binnen)

NORA: Het is weeral hetzelfde met uw sokken!

JEF: Als ge nog één keer zegt, hoe ik mijn sokken moet opplooien, smijt ik ze weg!

NORA: Ook goed, zonder sokken lopen is modern. (*af*)

JEF: Eindelijk rust.

(Nora komt met een stofzuiger en veel kabaal binnen, gaat naar de discobar en zet 'Paranoid van Black Sabbath' op, steekt de stekker in en begint te stofzuigen. Ze maakt moves op de muziek en zingt luidkeels mee.)

En wat denkt ge dat ge aan het doen zijt?

(geen reactie)

Ik probeer mijn krant te lezen!

NORA: Wat zegt ge?

JEF: Zet die muziek af!

NORA: Ik kan u niet verstaan!

JEF: Zet dat lawaai af!

NORA: Ik kan u nog altijd niet verstaan. De muziek staat te hard!

(Jef zet de muziek en de stofzuiger af, neemt zijn krant en gaat terug in de zetel zitten)

Ik probeer te kuisen, want dat is wat een kuisvrouw doet. En daar hoort luide muziek bij.

JEF: De afspraak was: ge moogt oefenen op uw discobar als ik niet thuis ben. Daarbij, als ge dan toch per se muziek wil terwijl ge stofzuigt, met Kerstmis hebt ge van mij toch zo'n draadloze koptelefoon gekregen, waarom gebruikt ge die dan niet?

NORA: Dat heb ik gisteren gedaan, heel de benedenverdieping gezogen. Maar toen 'k gedaan had, zag ik dat de stekker niet in het stopcontact zat.

JEF: Ge moogt van mij zoveel lawaai maken als ge maar wilt, terwijl ik mijn dagelijkse wandeling doe. Dus, zet die stofzuiger weg, dan kan ik eindelijk mijn gazet lezen. (*Jef, in de zetel, neemt zijn krant terug*)

(Nora zet de stofzuiger weg. Als ze terugkomt, staat ze hem aan te staren.)

(kijkt op vanaf de krant) Was er nog iets?

NORA: Ik vind het niet lief dat ge mij een kuisvrouw noemt.

JEF: Ja, dat was erover, sorry daarvoor.

NORA: Excuses aanvaard. (*gaat naast hem zitten.*)

JEF: (*bekijkt haar achterdochtig*) Ook een stuk? (krant)

NORA: Jef, Ik wil niet dat ge u nog langer afsluit. Ge gaat nu naar mij luisteren.

JEF: Nee, niet nu.

NORA: Toch wel. (*Neemt krant af*) We gaan dat nu uitpraten, het is genoeg geweest. Ik zie dat ge ongelukkig zijt.

JEF: Niet nu, heb ik gezegd.

NORA: Toch wel, ik ben het beu u zo te moeten zien. Vroeger waart ge zo nen toffe man, altijd goed gezind, daar moet verandering in komen. Voor uw bestwil.

JEF: Dat gaat nu niet.

NORA: Maar waarom toch niet?

JEF: Ge overvalt mij. Ik kan dit nu niet aan, ik wil ruimte in mijn kop.

NORA: Met welke reden?

JEF: Dat weet ik toch ook niet ... omdat ik ne vent ben, zeker?

NORA: Ah ja... sorry. Effe vergeten. Een vrouw wil de problemen direct aanpakken, zeker in een discussie. En ne man moet eerst wat bekomen, anders kan hij niet helder denken.

JEF: Heel juist, bedankt voor het begrip.

(*Beiden zitten wat voor zich uit te staren.*)

NORA: (*Na enkele ogenblikken*) En? Is er al wat ruimte vrijgekomen?

JEF: Mijn systeem is er mee bezig.

NORA: Da's toch al iets.

JEF: En wat gaat ons Abby daar van vinden?

NORA: (*tegen zichzelf*) Aha, een helder moment, daar moet ik van profiteren.

JEF: Wat?

NORA: Niks. Kijk, Abby heeft haar eigen leven. Ik bedoel, het is geen kind meer van zes, die een nieuwe mama krijgt.

JEF: Hoe zou het met haar zijn?

NORA: Ge kunt haar toch ook eens opbellen?

JEF: Ik wil haar niet lastigvallen.

NORA: Zij heeft moeite genoeg gedaan. Maar ge zijt gewoon ongezellig geworden. Komaan Jef, ik ben bijna zeker dat Abby het ook tof zou vinden, als ge terug iemand zou hebben.

JEF: Het is dat niet alleen. Waar moet ik nu een vrouw gaan zoeken... en op mijn leeftijd? Nee, ik sta daar toch sceptisch tegenover.

NORA: Ge kunt op zijn minst toch eens proberen.

JEF: Kunnen we daar misschien later op terugkomen? Ik vind dat het al meer dan genoeg emoties zijn geweest voor vandaag.

NORA: Oké, ik heb u toch al terug een beetje onder de levenden gebracht, da's ook al iets.

(De bel gaat, het is Abby. Nora doet open.)

(tegen Jef) Kijk eens wie ik bij heb.

ABBY: *(tegen Nora)* Dag tante Nora. *(geeft haar drie kussen)*

NORA: *(tegen Abby)* Zijt ge daar weer met uw 'tante'. Dat ben ik toch niet.

ABBY: Voor mij wel.

JEF: Abby, kom binnen! Maar jij hoeft toch niet te bellen, ge hebt een sleutel.

ABBY: Dag paps, ge kent me toch nog? *(geeft hem een zoen)* Dat is voor in de nood, daarbij ik wil uw privacy respecteren. *(lacht)* Wie weet wat jullie hier allemaal uitspoken.

NORA: *(Tegen Abby)* Maak je geen zorgen, ik ben toch maar de kuisvrouw, dat heeft hij daarnet nog gezegd.

ABBY: *(Tegen Jef)* Papa! Zijt ge niet beschaamd? Wat zoudt ge beginnen zonder tante Nora. Sinds mama er niet meer is, heeft ze altijd voor u gezorgd en het is dankzij haar dat ik met een gerust hart alleen kon gaan wonen.

JEF: Jaja, dat weet ik wel, maar ze begint zich te bemoeien.

ABBY: Met wat?

NORA: Met zijn algemene gezondheid. Hij heeft een vrouw nodig.

ABBY: O tof! Hoe beginnen we eraan?

JEF: Zeg, helaba...

NORA: We moeten eens goed nadenken.

ABBY: Geef mij een blad papier, we maken een lijst met mogelijke kandidaten.

(Nora geeft een blad papier aan Abby, ze zetten zich aan tafel.)

(Tegen Jef) Zalig hé paps, hier heb ik lol in.

JEF: En heb ik ook nog iets te zeggen?

NORA: Straks, eerst de lijst.

ABBY: Laat alles maar aan ons over, maar ge moogt wel zelf beslissen wie het uiteindelijk zal worden.

JEF: *(sarcastisch)* Da's heel vriendelijk.

NORA: Laat mij eens denken...

ABBY: Ik weet al iemand! Brenda, dat is de moeder van Evelien.

JEF: Evelien, een lief kind.

NORA: En zó beleefd altijd.

JEF: Een beetje té beleefd. Met hare 'meneer Jef' altijd...

NORA: Dat komt omdat ze goed opgevoed is. Veel kans dat haar moeder ook iemand aangenaam is.

ABBY: Ze is in ieder geval gescheiden.

NORA: En kent ge haar situatie? Ik bedoel, weet ge waarom dat ze gescheiden is?

ABBY: Ik ben niet zeker, maar ik dacht dat haar ouders een te druk leven hadden en elkaar te weinig zagen. Maar wacht, ik bel naar Evelien. (*Toetst het nummer in.*)

JEF: Hela zeg, dat is niet afgesproken...

NORA: Gene schrik hebben.

ABBY: 'Hai, Lien... ja, ik weet dat ge liever sms-t maar het is een noodgeval.

JEF: Ah, nu ben ik ook al een noodgeval!

NORA: Stt... 't is spannend.

ABBY: Uw mama... ge hadt toch gezegd, dat ze altijd met u wil uitgaan om niet alleen te moeten zitten... Ja, vreselijk... gênant, ja... Wel, het zit zo, ik heb hier een kei knappe man op overschot... Wat? Nee, te jong is hij zeker niet, nee... O? Ge staat op speaker en ze luistert mee.... Hallo? Hallo?! Lien?... O! Dag mevrouw... euh ja, da's mijn papa... ja... ja... ok, da's goed, slukes.... Ha, Evelien, ja, we moeten nog eens afspreken om samen wat te chillen, zeker. Weet ge het al van die nieuwe trendy koffiebar in 't stad? Graaf man, met keiveel koffiesoorten en er is een bovenverdieping waar ge rustig kunt remoten, en zelfs workshops... Jaaa! Moeten we zeker eens doen en... Wat?... moeilijk praten nu...?

(*Nora doet teken dat het genoeg is geweest.*)

Maar goed, ik ga afleggen, ze worden hier ongeduldig, slukes.

ABBY: Voilà, ze komt.

JEF: Wie?

ABBY: Brenda.

JEF: Hela hola, dat is niet afgesproken...

ABBY: Toch wel, seffens komt ze.

NORA: Abby heeft gelijk. Waarom nog wachten?

JEF: Het is teveel ineens, te veel voor op enen dag. Zoveel opwindning kan ik niet aan.

ABBY: Maar papa toch. We zullen het rustig aanpakken.

NORA: Ge hoeft ook niet direct te trouwen.

JEF: Dat moest er nog aan mankeren.

NORA: We moeten ons nu wel snel voorbereiden.

ABBY: Ja paps, ge moet weten wat ge allemaal gaat vragen. Wacht, ik schrijf het even op voor jou. (*begint te schrijven*) Oké, ik begin. Vraag één: 'Waarom is jouw vorige relatie stuk gelopen?' Ja, da's al een goeie. (*schrijft het op*) Vraag twee: 'Drinkt of eet ge veel?' Kwestie dat ze u niet te veel kost, hé papa. (*schrijft*) Vraag drie: 'Seks, ge houdt toch van seks?'

JEF: Ge zijt hier wel over uw vader bezig, hé.

ABBY: (*Schrijft. Tegen Jef*) Ik weet welke lingerie ons mama had, hoor. (*Onverstoord*) Vraag vier: 'Hoeveel verdient ge en hebt ge een eigen huis?' (*schrijft*) Zo, dat is voldoende.

JEF: Bon. Ik heb het gehad. Ik ga een luchtje scheppen, misschien wel twee.

NORA: Maar Jef, ge kunt nu toch niet gaan lopen, Abby doet nog zo haar best.

JEF: Slukes!

NORA: Vergeet uw sleutel niet!

(Jef af naar buiten.)

Lap, sleutel vergeten natuurlijk.

ABBY: Oei, we hebben hem bang gemaakt, denk ik.

NORA: Da's niet moeilijk, ge vliegt er nogal in zeg, ik was hem net voorzichtig aan het prepareren om...

ABBY: Hij mag de tijd niet krijgen om na te denken. Ik ken hem, het is een twijfelaar. Ons mama heeft dat vroeger zo dikwijls aan mij verteld. Het was ook zij, die hem heeft versierd. Als het aan hem lag, was ik dus nooit geboren.

NORA: Dan zijn de harde middelen inderdaad wel aangeraden.

ABBY: Zoals die vragenlijst.

NORA: Nee, Abby. Dat zijn nu net de foute vragen.

ABBY: Nee, echt? Zo doe ik dat al jaren, als ik een date heb.

NORA: Ik begin te snappen waarom alle mannen op u afknappen.

ABBY: Maar dat zijn toch eerlijke en concrete vragen?

NORA: Da's waar, maar ik zou het een beetje gezellig houden, zoals: 'Wat doet ge in het dagelijks leven? Hobby's, wat vindt ge plezant?' Zo van die dingen. Ik bedoel, het mag geen ondervraging worden, dan zet ge iemand alleen maar onder druk en gaat alle spontaniteit de mist in.

ABBY: Maar als ge het allemaal toch zo goed weet, waarom zijt gij dan nog alleen?

NORA: Dat is bewust, ik ben gelukkig. Met de vriendschap van mijn vriendinnen. Na mijn echtscheiding doe ik nu alles op mijn manier, ik wil nooit meer in dienst staan van een man.

ABBY: En papa dan?

NORA: O, maar dat is heel wat anders. Ge kunt het misschien niet geloven, maar hier kom ik tot rust. Een eenvoudige job. En Jef is een gemakkelijke mens, hij betaalt ook goed en ik doe hier het huishouden zoals ik het wil. En ja, hij kan soms wat sakkeren en zagen, maar dat is vooral op zichzelf. En tussen ons gezegd en gezwezen... ik heb hem wel graag.

ABBY: Is 't waar?

NORA: *(verlegen)* Soms toch...

ABBY: Maar tanteke toch, hoe schattig.

NORA: Ik wil gewoon maar zeggen dat ik hier content ben.

ABBY: Maar vindt ge uw job dan niet saai? Ik, bijvoorbeeld, ik heb een hekel aan kuisen.

NORA: Zoals ik al zei, ik kan hier heel de week relax mijn ding doen. En dan ben ik in het weekend weer helemaal opgeladen om met mijn discobar op te trekken.

ABBY: Ja, ge hebt het wel druk. Ik zie regelmatig affiches van retro fuiven met uw naam erop.

NORA: Dat valt wel mee, dat zijn meestal parochiezaaltjes en privéfeestjes. Ik wil best wel eens op grotere evenementen draaien.

ABBY: Kan papa daar niet voor zorgen? Hij heeft vroeger zoveel van die dingen gedaan.

NORA: Dat is het 'm juist. De fut is eruit.

ABBY: Zo kan het toch niet verder met hem.

NORA: Mijn gedacht.

ABBY: Kunt ge hem niet meekrijgen als ge ergens gaat draaien?

NORA: Dat heb ik geprobeerd, hij wil niet. Het doet hem denken aan zijn glorieperiode als manager. Volgens mij kan hij dat niet aan.

ABBY: Ocharme.

NORA: Maar gij moet zeker eens afkomen. Tegenwoordig komen er ook dertigers en veertigers op af.

ABBY: Alleen?

NORA: Ge kunt toch met Evelien komen?

ABBY: Dat is lastig. Dan moet ik haar moeder erbij pakken, die wil altijd mee met Evelien. Maar hoe moet het nu verder met papa?

NORA: We moeten een ontspannen sfeertje creëren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400